

ABONAMENTS

trimestre, ... 21
 America Llatina i Portugal, trimestre, ... 24
 Palsos convini postal, id, ... 26
 Barcelona, mes, ... 7 Pies.
 Catalunya i territori de la República.
 Altres palsos, id, ... 60

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ:

MARIA FOTS, 37 i 39 - TELEFON 19603

BARCELONA

ADMINISTRACIÓ:

RAMBLA CATALUNYA, 64 - TELF. 79190

"L'UNIC MITJA DE CONSERVAR LA PROPIA LLIBERTAT ES ESTAR SEMPRE DISPOSAT A MORIR SENSE RECANÇA." — Diògenes.

CRONICA

Els factors de l'èxit

Les mesures que ha adoptat el Govern de la República encaminades a la mobilització general de tot el país, són, en suma, una mesura necessària i imprescindible, la rèplica adequada als esforços conjunts que realitza el feixisme internacional per esfondrar el front de Catalunya. El feixisme italià, segons escriuen les gasetes de Roma, creu l'empresa fàcil; creu que Catalunya caurà aviat a mans del feixisme, i que, vençuda Catalunya, la República seguirà la mateixa sort, i que aleshores Itàlia, recolzada per l'eix Roma-Berlin, podrà dictar la llei a la Mediterrània. Fa molts anys que Mussolini alimenta aquesta il·lusió; recolzant-se ara en l'astúcia, ara en la força, no cal negar que ha progressat en el seu camí; ara, però, troba el primer escull; mentre tant, se'n van perfilant d'altres no menys seriosos. És precisament per això que la premsa feixista italiana escup el seu verí contra nosaltres i contra França. És per això mateix que ha acumulat tan gran quantitat d'hommes i materials a casa nostra.

L'hora ha esdevingut greu i cal barrar definitivament el pas als invasors. Mentre els exèrcits de la República baten l'enemic a Extremadura i a Andalusia cal que Catalunya es doni pressa a acatar les ordres del Govern. El màxim esforç, ja ho hem dit, es realitza contra Catalunya, i és per tant a nosaltres que ens cal fer el màxim per neutralitzar-lo primer i venç-lo més tard. Això serà aconseguit indefectiblement. És, a més, qüestió de vida o mort per a nosaltres i per a la terra catalana. Mores i italians, a còpia d'allaues de material d'artilleria, d'aviació i de tancs, han aconseguit vèncer en alguns fronts de lluita la resistència que els oposaven les nostres forces i han entrat en diverses ciutats i viles que els sublevats del 18 de juliol, aquests lacais de Mussolini, han proclamat reintegrades a l'"Espanya nacional". Tots sabem la sort que espera als dissortats que han caigut a llur poder, car tots recordem el martiri d'Eusebi i d'altres terres que es troben avui sota el poder feixista. Ens en dona també una idea l'aterrament de les caravanes de fugitius, per camins i carreteres de Catalunya, per l'aviació italo-alemanya. Seriem bords si aquests actes de vandalisme no encenguessin la nostra sang; seriem estúpids si ens penséssim per un moment que hi pot haver pac-

tes amb el feixisme. Mereixerien que les generacions ens escupissin a la cara si no reaccionéssim amb violència davant la indignitat dels nostres enemics i llur propòsit de convertir la nostra terra en colònia. Catalunya vol ésser lliure i és precis que corresponguem a aquesta voluntat, que per a nosaltres és un manament, sacrificant tot el que calgui.

La mobilització general de tots els ciutadans és un dels factors de la victòria; però no pas l'únic. El Govern compta amb d'altres que no figuren ni figuraran a la "Gaqueta". Com tampoc no hi figuren les xifres de la nostra producció d'indústries de guerra. Ni altres xifres i dades que cal mantenir secretes. Divulgar-les seria fer espionatge a profit de l'enemic; considerar-les inexistents vol dir derrotisme. Tinguem, però, ben present que la guerra es guanya sobretot amb homes que vulguin i sàpiguen lluitar i que facin d'aquest deure llur aspiració suprema.

Comptem, a més, amb la simpatia general de tots els homes lliures del món. Hi ha un procés en curs contra els països totalitaris, que no solament ens ataquen a nosaltres sinó que amenacen tots els pobles. Mussolini — ho escriu ara la premsa de Roma — no s'aturarà quan hagi conquistat Espanya. De la mateixa manera podríem afegir — que Hitler no s'ha aturat després de subjugar Àustria i Txecoslovàquia. ¿Qui no s'adona avui del perill? Roosevelt, Daladier el denuncien. ¿Es que Chamberlain, tot i els seus eufemismes, no el denuncia també? El resultat negatiu de les converses de Roma vol dir alguna cosa. ¿Podríem, per altre costat, negar importància a la visita que ens feren recentment els diputats republicans francesos, i a la reunió que va celebrar abans d'ahir la Comissió Executiva del Partit del qual és cap el senyor Daladier, la qual sols en part fou pública? ¿Es que les paraules que van pronunciar-se ahir a Ginebra no pesen? Vindran sens dubte actituds encara més clares. La No Intervenció ja no pot subsistir; Itàlia l'ha ja pràcticament denunciada.

Els fets que es produeixen a l'exterior són simptomàtics i tots els són favorables a la nostra causa. No oblidem, però, que és planificant cara resoltament a l'enemic tant cara resoltament a l'enemic que reixirem, victoriosament en l'empresa de foragitar els invasors de casa nostra.

El senyor Companys va visitar diumenge dos hospitals. Ahir va celebrar nombroses entrevistes i va conferenciar amb els Consellers

Ahí el President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, visità dos hospitals militars. En aquests establiments conversà amb la majoria dels hospitalitzats, i s'interessà detingudament per llur estat.

A la tarda, el senyor Companys rebé la visita del president del Tribunal de Cassació de Catalunya, senyor Andreu, i la del tinent coronel Gómez García.

El President de la Generalitat va romandre durant el dia d'ahir en el seu despatx oficial, i celebrà nombroses entrevistes. El President va conferenciar, a més, amb la majoria dels consellers.

Adhesió d'uns marins al President de la Generalitat

A la Presidència de la Generalitat s'ha rebut el següent comunicat: "Cap Base Naval Catalana a President Generalitat Catalunya. President Català Català d'aquesta preguera inservible telegrama següent: "

"Catalans dedicats: José Luis Díez", incorporats Catalans, us saludem, i en vos tot Catalunya, tot prometent lliuretat fins aconseguir triomf final. Visca Catalunya! — Pel Casal, Just Arqués, president."

Un telegrama de les Joventuts d'Unitat Republicana al senyor Companys

Madrid, 16. — Les Joventuts d'Unitat Republicana han dirigit al President de la Generalitat de Catalunya, el telegrama següent:

"LA GUERRA NO S'ACABA" adverteix a l'opinió anglesa l'ambaixador d'Espanya a Londres

Londres, 16. — L'ambaixador d'Espanya a Londres ha publicat un comunicat en el qual afirma "que els que creuen que la guerra s'apropa al final veuran les seves prediccions en desacord amb els fets", ja que "el Govern espanyol anuncia solennement que a desgrat de la forta invasió estrangera i pes als esforços de les potències totalitàries per a destruir la República espanyola, el poble espanyol resistirà heroicament fins a la derrota dels invasors i els seus afals espanyols". — Fabra.

"En aquests moments en què tropes italianes i alemanyes premen conquistar Catalunya per a tallar les seves llibertats i oprimir els seus fills, rebem aquesta salutació cordial d'aquestes Joventuts que recorden emocionades l'ajut que el dia 7 de novembre presidia Catalunya a Madrid, pel qual molts criem: Catalans, resistiu. Madrid està amb vosaltres i us ajuda. Visca Catalunya! Visca Espanya! Antonio López, secretari general".

El conseller senyor Terradellas va visitar el Vendrell i altres poblacions de les comarques Tarragonines

Durant el dia d'ahir, el conseller de Finances de la Generalitat, senyor Terradellas, en representació del President, senyor Companys, va ésser al Vendrell i a diverses poblacions de les comarques Tarragonines, per tal de posar-se en contacte amb la població civil i atendre les necessitats que poguessin convenir.

El senyor Terradellas sostingué nombroses conferències amb els alcaldes de diverses poblacions, tractant de les mesures que cal prendre i que es planegen en aquests moments. També hi hagué alguns centres benèfics d'aquelles mateixes localitats.

El Consell de la S. de N. aprova, per unanimitat, l'informe sobre la retirada dels voluntaris de la República

Discursos dels Srs. Bonnet, Halifax, Sandler, Jordan, Spaak i Alvarez del Vayo

"A l'evacuació total dels combatents no espanyols de la zona governamental, ha de correspondre la total dels de la zona de Burgos" declara M. Bonnet

Ginebra, 16. — Abans de la reunió privada del Consell d'aquest matí, el primer ministre belga, Spaak, s'ha entrevistat amb el ministre d'Estat espanyol, senyor Alvarez del Vayo; amb el ministre d'Afers Estrangers francès, M. Bonnet; i amb lord Halifax. Als cercles diplomàtics belgues es consideren importants aquestes entrevistes, que es refereixen, segons es diu, a les negociacions diplomàtiques entre Bèlgica i Espanya.

A la tarda ha tornat a conferenciar amb el ministre d'Afers francès, abans de la sortida d'aquest cap a París.

La sessió privada

Ginebra, 16. — En la sessió privada d'aquest matí del Consell, en la qual ha estat fixat l'ordre del dia de la 104 sessió, el senyor Alvarez del Vayo ha estat requerit perquè prengués seient a la Mesa. En llegir-se el comunicat del secretari general sobre els informes de la Comissió belga de bombers aeri, el ministre espanyol semblava, per l'atenció amb què seguia la seva lectura, que estava disposat a intervenir per a sol·licitar la inclusió a l'ordre del dia d'un afer de tanta importància per a Espanya. Però així no ha calgut perquè el Consell ha acordat per unanimitat l'esmentada inclusió. Hom creu que amb motiu de la discussió a què donà lloc el tema, el ministre d'Estat espanyol realitzà l'amplicha intervenció sobre el problema espanyol que ha anunciat en la sessió pública d'aquesta tarda. — A. E.

EL DISCURS DE M. BONNET

Ginebra, 16. — El Consell de la Societat de Nacions ha aprovat l'informe de la comissió militar internacional sobre l'evacuació de combatents estrangers de l'Espanya republicana; ha prorrogat per un mes els poders de l'emmentada comissió a Espanya i ha felicitat el Govern espanyol, així com a la comissió.

A tal respecte, el senyor Bonnet ha fet una declaració els principals paràgrafs de la qual són els següents: "L'evacuació de la primera zona és una part de tasca que les potències s'asseguren ja fa llargs mesos en el que es refereix a França. Pel que fa referència al Govern francès, aquest

BÈLGICA

M. Spaak anuncia que s'ha resolt favorablement la represa de relacions diplomàtiques amb la República Espanyola

Brussel·les, 15. — No s'ha donat informe sobre els acords de la reunió del Congrés del Partit Socialista, els debats del qual continuen avui. No obstant s'ha pogut saber l'orientació del discurs pronunciat pel cap del Govern, senyor Spaak, el qual declarà que l'actitud de Bèlgica en relació amb la Comissió de No Intervenció, que la nota comunicada a Londres no és un gest va. En ella s'exterioritzen els sentiments profunds que demà el senyor Spaak tindrà ocasió d'exposar netament en la reunió del Consell de la S. de N. a Ginebra. Examinat l'abast de la dita nota, el senyor Spaak ha fet notar que en el cas en què fracqués la gestió, seria possible que per part de Bèlgica es reclamés la llibertat d'acció, però abstenint-se de prendre cap decisió momentàniament sobre l'assumpte.

El senyor Spaak ha donat compte d'haver-se liquidat favorablement la represa de les relacions diplomàtiques amb el Govern de l'Espanya republicana. — Fabra.

El ministre de l'Interior belga dimiteix, però retira la dimissió

Brussel·les, 16. — Ahir a la tarda va presentar la dimissió el ministre de l'Interior, Merglot, pertanyent al partit socialista.

Interpel·lat el senyor Spaak sobre aquesta dimissió, declarà que el senyor Merglot estava d'acord amb ell sobre la política de relacions amb Espanya, però que desaprova el procediment de posar el Congrés davant un fet consumat.

El senyor Merglot ha suspès el seu propòsit per atenció personal vers el President, i és de suposar que donat el vot del Congrés retirarà la seva dimissió.

El senyor Spaak ha sortit cap a Ginebra. — Fabra.

mai no s'ha apartat de la política consistent en condemnar tota ingerència en la guerra civil espanyola i eliminar de la dita guerra tots aquells elements estrangers que la feien tan perillosa per a la bona intel·ligència entre les nacions europees. Hem considerat sempre com a inadmissible que la guerra civil es transformés, gràcies a la presència de combatents no espanyols, en lluita d'ideologies i règims. Perquè la labor de la Comissió pugui ésser plenament realitzada, a l'evacuació total de combatents no espanyols de la zona governamental, ha de correspondre l'evacuació total dels combatents estrangers de la zona de Burgos. Solament aleshores haurà desaparegut el risc de conflictes internacionals en una lluita el final de la qual tots desitgem fervorosament. Solament aleshores serà possible parlar de pacificació a la Mediterrània occidental, on Espanya és un element essencial de l'estat quo. Puc assegurar al Consell que fidel a política iniciada fa més de dos anys, el Govern francès s'empararà amb totes les seves forces a la realització de semblant obra d'apaciguament".

Després Bonnet ha recordat que el Govern francès no ha deixat de prestar a Espanya un concurs humanitari i que ara França ha decidit posar a disposició dels milers de refugiats espanyols quaranta-cinc mil tones de blat. Encara el Govern francès ha secundat els esforços de la Creu Roja francesa, col·laborant amb les associacions similars de diversos països, especialment amb els Estats Units, per distribuir als nous espanyols la llei i els objectes de primera necessitat.

El Govern francès — ha acabat dient Bonnet — seguirà interessat-se per un humanitari obra i no delxarà de fer cap esforç per alliviar tants sofriments i misèries.

Tot seguit, el senyor Spaak s'ha associat a les paraules del senyor Bonnet, i després lord Halifax ha pres la paraula aprovant la resolució del Comitè dels Tre i felicitant la Comissió dels resultats de la seva tasca. — Fabra.

Ginebra, 16. — En la sessió del Consell de la Societat de les Nacions, ha fet ús de la paraula Souritz, ambaixador de la Unió Soviètica a París, el qual ha posat de relleu la indiscutible bona voluntat del Govern espanyol i ha expressat la simpatia de la URSS per la independència d'Espanya.

A continuació ha parlat el repre-

sentant de Nova Zelanda, el qual ha condemnat; entèricament les escenes d'horror que en ple segle XX s'han vist obligades a viure les poblacions ciells".

Després ha estat concedida la paraula al senyor Alvarez del Vayo, ministre d'Estat d'Espanya, el qual ha manifestat que el Govern espanyol no ha trobat amb freqüència les facilitats de caràcter diplomàtic que podia esperar en el referent a l'evacuació dels voluntaris estrangers.

La veritat — ha afirmat el senyor Alvarez del Vayo — ha quedat ara establerta: l'exèrcit espanyol, cent per cent, compost d'espanyols, és suficient per la independència del país. L'informe de la comissió estableix aquesta veritat amb tal força, que resulta inútil afegir-hi una sola paraula com a comentari.

Seguidament s'ha declarat (ancada la discussió general i l'informe ha estat aprovat a les 620 de la tarda. — Fabra.

La sessió pública

L'informe de la Comissió de retirada de voluntaris

Ginebra, 16. — La sessió pública s'ha obert a les cinc de la tarda. El president del Consell de la Societat de les Nacions, senyor Sandler, ha pronunciat un discurs en memòria de Vandervelde, i el primer ministre belga, Spaak ha pres la paraula.

A continuació el Consell s'ha ocupat de l'informe presentat per la Comissió internacional que ha controlat la retirada dels voluntaris de l'exèrcit de la República. Aquesta Comissió ha establert fets molt importants. En primer lloc, que a l'exèrcit republicà no hi ha hagut mai més de 25.000 voluntaris estrangers. La Comissió ha efectuat també la naturalització realitzada després del començament de la guerra. D'aquests 25.000 voluntaris en quedaven solament 10.000 en els darrers temps. Tots han estat retirats del front; més de la meitat han estat repatriats. Els altres voluntaris, que ja no es roben al front, seran repatriats dins del mes de febrer. — A. E.

El discurs del delegat soviètic

Ginebra, 16. — En la sessió del Consell de la Societat de les Nacions, ha fet ús de la paraula Souritz, ambaixador de la Unió Soviètica a París, el qual ha posat de relleu la indiscutible bona voluntat del Govern espanyol i ha expressat la simpatia de la URSS per la independència d'Espanya.

A continuació ha parlat el repre-

LA GUERRA A TOTS ELS FRONTS

Es combat amb gran violència a l'est de Tarragona i Valls i als sectors de Santa Coloma de Queralt i Cervera
 A Extremadura les nostres forces han pres Puerto Calabar, i a Andalusia, el poble de Tozar

COMUNICAT OFICIAL

DE DIUMENGE

FRONT DE CATALUNYA. — En la jornada d'avui, obeint ordres del comandament, les forces espanyoles s'han replegat a posicions previstes a l'est de la línia Valls-Tarragona.

Els nostres aparells han actuat amb gran precisió, i han bombardejat i ametrallat eficientment caravanes i concentracions.

FRONT D'EXTREMADURA. — Han estat rebutjats pels soldats espanyols costosos contractes de les forces al servei de la invasió.

ALS ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

AVIACIÓ. — En la tarda d'avui, un hidro avió estranger ha bombardejat alguns pobles propers a Barcelona; fins aquest moment es desconexen les víctimes i els danys ocasionats per aquestes agressions. — A. E.

D'AHIR

FRONT DE CATALUNYA. — Ha continuat durant la jornada d'avui la intensa pressió dels invasors i forces espanyoles al seu servei, protegides pels tancs, l'artilleria i l'aviació estrangera, i es combat amb violència als sectors de Santa Coloma de Queralt i Cervera.

Els aparells republicans han actuat amb eficàcia, i han bombardejat concentracions i caravanes amb forces.

FRONT D'EXTREMADURA. — Els nostres soldats han rebutjat totalment els contractes de l'enemic, que ha sofert moltes pèrdues sense aconseguir avançar ni un pas, no obstant el gran desvall de mitjans materials.

Durante la nit última, les tropes espanyoles han conquistat brillantment Puerto Calabar, a l'est de Monterrubio de la Serana.

FRONT D'ALMERIA. — Al sector de Granada, les nostres forces han atacat les línies enemigues, que han trencat en dos llocs, i han conquistat, entre altres importants posicions, la cota 919 i el poble de Tozar. S'han capturat presoners i recollit material de guerra.

ALS ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

AVIACIÓ. — Els aparells de la invasió han agredit avui Barcelona i diversos pobles de la costa de Catalunya. Han causat víctimes entre la població civil.

regada de costat la retirada de combatents no espanyols d'Espanya. L'informe declara que en l'hora present el nombre de voluntaris estrangers que han abandonat l'Espanya republicana puja a 4.540. Aquesta xifra, controlada per la Comissió, representa el 47 per 100 dels elements estacionats a la zona catalana, única en la qual les evacuacions han estat fins ara realitzades.

Segons l'informe, les evacuacions es portaren al principi en un ritme molt ràpid, ritme que va decréixer per la lentitud de les negociacions diplomàtiques. Segons Afegels també que les imminents sortides de nous contingents farien que el total pugés a 6.470 homes evacuats.

Diu la Comissió que el dia primer de setembre darrer les brigades internacionals comprenien un total de 25.499 oficials, sots-oficials i soldats, un 40 per 100 dels quals no eren espanyols. Quant a la mesura en la qual considera la Comissió les retirades practicades pel Govern republicà, l'informe diu textualment el següent: "Cal distingir entre la integritat de les retirades del front

i la integritat de les retirades d'Espanya", i per a avaluar aquestes darreres cal esperar les evacuacions anunciades com a imminents. Quant a la integritat de les retirades del front, la Comissió té la certesa moral que aquells que són fets ha comprovat l'acció del Govern espanyol per a l'execució lleial de les mesures previstes; mesures que estan d'acord amb els compromisos adquirits durant l'Assemblea de Ginebra pel cap del Govern espanyol. — Fabra.

EL DISCURS DEL SENYOR ALVAREZ DEL VAYO

Ginebra, 16. — En la seva intervenció davant el Consell de la Societat de les Nacions, el senyor Alvarez del Vayo, ha dit:

"Agraeixo a la Comissió i al Consell la col·laboració prestada a la decisió presa pel Govern espanyol de retirar del seu Exèrcit tots els combatents no espanyols, als quals vull repetir una vegada més el testimoni de la gratitud de les retirades del front

Importants disposicions militars

Anul·lació de prorroques al personal mobilitzat. Mobilització per a treballs de fortificació dels ciutadans de les lleves de 1916 i 1915. Mobilització total de les lleves de 1918 i 1917. Normes per a la incorporació de les lleves de 1921, 1920 i 1919

El "Diario Oficial del Ministerio de Defensa" ha publicat les disposicions següents:

ANUL·LACIÓ DE PRORROQUES

S'ha disposat que quedin anul·lades totes les prorroques de qualsevol mena, concedides fins a la data, del personal de l'Exèrcit de Terra, a excepció feta de les que afecten a indústries de guerra, dependent de la Subsecretaria d'Armament o indústries que haguessin obtingut al clausificació per la Secció d'exempcions i revisions d'obres mobilitzats.

El personal la prorruga d'incorporació hagi estat anul·lada. S'haurà de presentar als C.R.I.M. corresponents en un termini de 48 hores.

PER A TREBALLS DE FORTIFICACIÓ

S'ha dictat una ordre circular que diu: "S'ha resolt la mobilització total per a treballs de fortificació dels ciutadans pertanyents a les lleves de 1916 i 1915, d'acord amb les normes, que determinen l'ordre circular núm. 961, de la mateixa data i "Diari Oficial", efectuant la incorporació dels ciutadans que es mobilitzen per la present ordre als C.R.I.M. corresponents, per a la seva destinació als llocs que determina la Inspecció General d'Enginyers, el dia 27 del mes que som els pertanyents a la lleve del 1916 i el dia 28 del mateix mes els del 1915".

MOBILITZACIÓ TOTAL DE LES LLEVES DEL 1918 I DEL 1917

Pel Ministeri de Defensa Nacional ha estat dictada una ordre circular disposant la mobilització total dels ciutadans pertanyents a les lleves del 1918 i del 1917, d'acord amb les normes que determinen l'ordre circular núm. 961, de la mateixa data i "Diari Oficial", efectuant la incorporació dels ciutadans que es mobilitzen per la present ordre als C.R.I.M. corresponents el dia 30 del mes que som els pertanyents a la lleve del 1918 i el dia 31 del mateix mes els de la lleve del 1917.

ELS CIUTADANS UTILS PER AL TREBALL FINS A 50 ANYS D'EDAT

També s'ha disposat en una ordre circular que tots els ciutadans útils per al treball fins a 50 anys d'edat, que no haguessin estat o siguin mobilitzats, qualsevol que sigui la seva professió, sempre que no estiguin ocupats de manera permanent en indústries de guerra, queden a la disposició de la Inspecció General d'Enginyers, creant-se en la Inspecció General d'Enginyers, als fins d'aquesta incorporació, una Comissió composta d'un representant de l'Inspecció general de l'Armament, un altre del Comissariat de l'Exèrcit de Guerra en la dita Inspecció, i un tercer, dels Serveis d'Ordre Públic de la Generalitat de Catalunya, el qual servirà d'enllaç amb les autoritats municipals de la regió autònoma.

Quin. — S'adverteix que els qui no es presentin en els dies assenyalats per a cada lleve seran considerats desertors.

ELS MOBILITZATS TINDRAN, IGUALMENT QUE els soldats destinats a les Unitats actives, deu pessetes diàries, pa i ranxo, quedant subjectes al Codi de Justícia Militar mentre duri la seva mobilització.

EL GENERAL ASENSIO A L'AMBAIXADA DE WASHINGTON

S'ha resolt que el general de l'Exèrcit senyor José Asensio Torrado, passat com agregat militar a l'ambaixada de Washington.

NORMES PER A LA INCORPORACIÓ DE LES LLEVES DEL 1921, 1920 I 1919

Havent estat decretada la mobilització d'aquestes tres lleves, la seva presentació s'haurà d'efectuar els dies 17 i 18 del mes que som els compresos en la lleve del 1921, els dies 21 i 22 els compresos en la del 1920 i els dies 25 i 26 els compresos en la del 1919, en els centres d'acord amb les normes següents:

Centre núm. 3. — (Planes i Sports), situat a la carretera de Sarrià, els pertanyents als districtes municipals tercer, quart, cinquè i vuitè, i els cupus de Granmet del Besòs i Espigues de Llobregat.

Centre núm. 7. — (Canòdrom de Sant), situat a la Travessera de les Corts, els pertanyents als districtes municipals segon, cinquè i setè, i els cupus de Sant Desern i l'Hospital de Llobregat.

Centre núm. 9. — (Canòdrom del Guinard), situat darrere de l'Hospital General, els pertanyents als districtes primer, novè i desè, i els cupus de Badajona i Pla del Besòs.

NOTES. — Primera. Cada mobilitzat haurà d'efectuar la seva presentació als seus respectius Centres, portador d'una llibreta, carnet, o carnet, tot plegat en bon estat, i d'èsser possible, cinc fotografies de carnet.

Segona. Els compresos en aquesta mobilització s'hauran de presentar als Centres d'acord amb els districtes o cupus al qual pertanyen quan la seva lleve.

Tercera. Els individus pertanyents a la C.R.I.M. situats en terreny fàcil i fora de la demarcació del C.R.I.M. número 16, i que actualment tinguin la seva residència en els districtes o cupus d'aquell darrer, s'hauran de presentar, en les dates que s'indiquen, a la Plaça de Toros de les Arenes, situada a la Plaça d'Espanya.

Quarta. — Es fa avinent, per a coneixement de tots els interessats per aquesta mobilització, que des del moment de l'establiment en els Centres que s'indiquen, no se'n podran absentar i quedaran a la disposició del C.R.I.M. des d'on tots passaran directament al Camp de Concentració, per la qual cosa es recomana que portin els seus efectes personals.

Cinquena. — S'adverteix que els qui no es presentin en els dies assenyalats per a cada lleve seran considerats desertors.

Cap més religió a Alemanya que la de l'Estat

**Aquest és l'objectiu dels dirigents nazis,
els quals menen una guerra oberta contra
l'Església catòlica**

El portaveu del partit nacional-socialista Alfred Rosenberg ha declarat recentment:

"L'Església catòlica i, amb ella, l'Església confessional protestant en la

ment, les il·lustracions, molt suggestives que adornen la coberta, no és d'estranyar, doncs, si el seu ús ara passa d'un millo d'exemplar i conseqüència l'èxit de llibreria més gros d'Alemanya.

La seva forma actual ha de desaparèixer. Això és per a mi — i crec que per des de p a acord amb el futur — absolutament clar.

Puc a provar sense dubte que l'operació estava ben encarrilada, Rosenberg afegia:

"L'elaboració dels programes d'estudis de les nostres escoles es feia amb un sentit radicalment antifeixista i antijermà que la generació que es va formar durant els anys 1930 i 1940 mai hauria pogut ser més fàcilment manipulada pel 'Mein Kampf'."

Després d'haver brindat la premsa nacional amb un discurs sobre la importància internacionalista i democràtica de la guerra, el Dr. Rosenberg va explicar, a la seva oració, la seva concepció del futur de la nació i de la religió. L'orador afirmava que la premsa com "una veu lliure tan preciosa com el marxisme" i el Papa com "el més gran dels enemics de la democràcia" i "el més gran dels enemics de la democràcia".

Després d'haver brindat la premsa nacional amb un discurs sobre la importància internacionalista i democràtica de la guerra, el Dr. Rosenberg va explicar, a la seva oració, la seva concepció del futur de la nació i de la religió. L'orador afirmava que la premsa com "una veu lliure tan preciosa com el marxisme" i el Papa com "el més gran dels enemics de la democràcia" i "el més gran dels enemics de la democràcia".

Quan hom sent dir això a un personatge oficial com Rosenberg, li és molt difícil de fer-se massa il·lusions sobre les veritables intencions de l'Estat: nacional-socialista envers l'Església catòlica. No ens pot estranyar, doncs, de veure la propaganda antieclesiàstica desferrar-se sobre Alemanya, amb l'ajut tan eficaç com constant de totes les autoritats nacionals-socialistes. Les mateixes autoritats que per mèrit d'una rigorosa censura de tota mena d'escrits, afecten una tal preocupació en el verticor contra l'«Espanya».

gijó de la moral de bons costums, deixen exhibir a totes les biblioteques i a totes es llibreries obres que es diuen documentades en les millores fonts, contintis detalls força o'mnis o' frenament escandalosos, i ambedós festives referents a la vida de sacerdots i de religiosos i religiosos. El contingut d'aquestes obres sinistres de vulgarització justifica sovint plena-

Mante els italians conquis-

París, 16. — Les agències d'informació publiquen un Decret dels fac-

ciosos de Burgos en el qual es "liquida" l'autonomia catalana. El Decret ordena a les forces faccioses que

l'urllin tots els arxius i la gestió administrativa de les seccions catalanes ocupades, amb l'objectiu d'interferir la comunicació dels funcionaris i personal després del 18 de Juliol del '36. Les institucions sanitàries, com hospitals i laboratoris, passaran a dependre de l'anomenat Ministeri de la Governació de Burgos. — A. E.

a Espanya i a la vegada com a català és cobrir el lloc que per desgràcia ha deixat vacant el meu fill i ésser útil a la Pàtria en un altre lloc de més treball i responsabilitat". Pir-

ma Miquel Ferrer vicents, Capítol
re equiparat.

lut catòlica han estat desbordes-
seus béns confiscats per la Glau-
Les associacions de mestres nacion-
socialistes refusen el permís per a d-
mar a les seves escoles l'ensenyam-
religiós, amb el pretext que Grynapp-
l els de la seva raça estudien en
obres de l'Antic Testament. Per un-
o per un no la policia prohibeix i
proposicions de sortir dels temples i
funcionaris saben els riscos que cor-
...

si participen en els cicles religiosos. Això és un breu resum del que la premsa nacionalista anomena "l'extraordinària manifestació de l'Estat envers l'Església catòlica i els seus representants".

Realment, com ja s'ha dit, és Alemanya que s'ha atrevit a un llenguatge que l'Estat totalitari com l'Església que refusa dissoldre's a l'Estat i els seus caps que encara els uns del partit nacional-socialista una "internacional negra" tan odiada com la internacional roja.

de 1938

Signatures

Tots aquells que s'havien esforçats per fer de mediadors ho han estat pel bé i han fracassat reconeixent avui que han compranat completament la causa que s'havien proposat. La d'agraïda sobrevinguda al cardenal i al mitzör és des d'aquest punt de vista ben característica.

(De "La Nation Belge")

RES na és, jo diria, incomplet. Al costat de la suma i atractant exposició que fa Pere Vergés, insubornable director de la Institució, de la seva vida i els seus mètodes, al costat de les moltes fotografies que ens mostren el funcionament de l'Escola Mar al seu primitiu local i en el que actualment opera, jo hi hauria posat, encara que detonantissimament, una altra exposició, la de la seva obra.

del Saperas.-Els
Rosa dels Vents.-
EL MAR, o l'his-
ASIS I MARCA

En cap dels dos extrems del geni, però també de qualitats literàries pot a l'emoció ben femenines. x amb facilitat i elegància — per què no s'estima, on segurament la seva part externa i accented original de la seva eus exercicis, variadíssims

Si a algú li calgués una abundant document per a convèncer-se d'una cosa que a hores ningú no posa en dubte, que és la diferència graus d'humanitat i de tolerància que hi ha en el Govern legítim de la República i les caricatures de Govern dels facciosos, el llibre del ministre publica José Giral "AÑO Y MEDIO DE GESTIÓN DE CANJE", del qual es publica el próleg, amb aquestes mateixes columnes, bastaria per adonar-se de com, mentre nosaltres en hem estat a fer conèixer amb les exigències de la

no cal que els vander-
aralarer per un mapa que
poblament català. La res-
condicions hidràuliques
raster de poblament
través de les pàgines d'
capítol de la magna geo-
un dia o altre — espe-
investigador consciències i
és Pau Vila.

diu ESCOLA DE MAR, comparant amb les afirmacions dels que es preten com a defensors del catolicisme i la tradició espanyola, i en realitat els tracten contínuament llur conducta.

per RAFEL TASIS I MARÇA

ies que una granfeliada. Els poemes que Susanna March, escriptora Joventsima, ha recollit en el volum *RUETAS* no entren en cap dels dos extrems que he al·ludit. Allunyats del geni, però també del vulgaritat, denoten uns qualitats literàries positives i una real tendresa i emoció ben femenines. Susanna March construeix amb àgil i elegant estil els seus versos castellans — i per què no s'esmenta en la poesia catalana, on segurament la seva inspiració es depuraria de la part externa i anecdotica i quedaria només l'accent original de la seva emoció? — i entre els seus exercicis, variadíssims de forma i de contingut, es destrien les influències de la regada s'endevina l'esperit femení, ple de variacions, inquietuds i de tumultuoses joies.

El Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya ha editat en fascicle separat l'assaig "El poblament de Catalunya. El problema geogràfic de l'aigua", del nostre company Pau Vila, que ja havia estat publicat a la "Revista de Catalunya" després de servir com a aportació dels delegats catalans al Congrés Internacional de Geografia d'Amsterdam. Els meus lectors coneixen prou la competència de Pau Vila, i no cal que els ponderi l'interès d'aquest treball, avalorat per un mapa que indica la distribució del poblament estiuà. La relació que existeix entre les condicions hidràuliques de les comarques i llur densitat de poblament queda ben demostrada a través de les pàgines d'aquest opuscle, que és un capítol de la magna geografia de Catalunya que un dia o altre — esperem-ho — ens ofereix l'investigador consciencios i desinteressat de Pau Vila.

Aquest volum que es diu ESCOLA DE MAR i que sota la seva portada optimista ens explica l'història i els resultats d'una magnífica empresa pedagògica que fa honor a l'Ajuntament de Barcelo

Només faria un retret a la Conselleria-Regia de Cultura: el d'haver fet bilingüe aquesta ciutat. Dirigida als ciutadans barcelonins, correspon al català la total sobirania. Ara, amb el text escrit en els dos idiomes, fa pensar en aquelles banderes esmaltades dels carrers, fetes serrar per la junta ment dictatorial de manera que només restés la banda castellana i que encara exhibeixen en les vies ciutadanes la barroera pensada dels dirigida pupins.

Si a algú li calgués una abundant document per a convèncer-se d'una cosa que a hores d'ara ningú no posa en dubte, que és la diferència de graus d'humanitat i de tolerància que hi ha en el Govern legítim de la República i les caricatures de Govern dels facciosos, el llibre del ministre publica José Giral "AÑO Y MEDIO DE GESTIÓN DE LA CANJE", del qual es publica el pròleg, manté aquestes mateixes columnes, bastaria per donar-se de com, mentre nosaltres en hem estat a fer compatibles amb les exigències de la guerra la tolerància i la humanitat en el tracte a nostres enemics i hem donat totes les facilitats per a les intervencions alienas per a assuajar els riscos de la Unió, per la banda dels nostres enemics eren posats obstacles a aquestes intencions humanitàries i convertits en inútils, quan no en perjudicials, els esforços d'homes exemplars com Tardaguera i Llibre, l'ex-ministre Manuel Irujo.

La Història, tanmateix, jutjarà, davant de documents irrefutables com aquest "Año y medio de gestiones de canje", les actituds i els fets, i compararà amb les afirmacions dels que es presenten com a defensors del catolicisme i la tradició espanyola, i en realitat els catixen continuament la seva conducta.

A l'evacuació total de combatents no espanyols de la zona governamental ha de correspondre

Espanya en el tauler

(Ve de la pàgina 1)

titul emocional del poble espanyol. En una època en què no s'està habituant al compliment dels compromisos internacionals, el meu Govern té la satisfacció d'haver complert plenament el compromís contra el qual el President del Consell, doctor Negrín, vingut davant l'Assemblea a formular la seva declaració. No tinc res a afegir al report de la Comissió; solament destacar la constatació que es fa en el que si tots els combatents reals en la seva integritat del front, no han sortit ja d'Espanya, no es deu així a negligència del Govern espanyol ni a negligència de la Comissió Internacional.

Hem observat clarament com certs interessos, contraris a què la situació espanyola s'esclarís definitivament en forma que no hi pogués haver cap interpretació equivocada, han vingut actuant per a impedir, a través de cent artificis, la partida d'aquells que esperen encara deixar el nostre país. El Govern espanyol sent haver de dir que no ha trobat totes aquelles facilitats de caràcter diplomàtic que creia poder esperar. Però sobre els distints aspectes, tan interessants, de la nova situació creada, em reservo tractar-los davant el Consell en una ocasió ulterior. De moment no vull dir res més que no sigui expressar el meu agraïment a la Comissió i al Consell.

A partir de la sessió d'aquesta tarda — ha acabat dient el senyor Alvarez del Vayo — la veritat queda establerta d'una manera irrefragable. La veritat d'un Exèrcit espanyol, cent per cent espanyol, exclusivament espanyol, que es ha per la existència i per la independència del seu país. És l'informe de la Comissió Internacional el que així ho proclama. Davant aquesta veritat, que té l'eloqüència i la força insuperable dels fets mateixos, considero superflu afegir per la meua banda una paraula més. — A. E.

Després de la sessió

CONVERSA ALVAREZ DEL VAYO-BONNET

Ginebra, 16. — La sessió del Consell de la Lliga de Nacions, consagrada quasi enterament a la retirada dels voluntaris estrangers de l'Espanya republicana, es desenvolupa en termes de gran serenitat i correcció.

Les intervencions dels ministres d'Afers Estrangers de França i la Gran Bretanya foren aprovades pel ministre espanyol senyor Alvarez del Vayo, sobretot en afirmar el senyor Bonnet que l'apagament d'Espanya no esdevindrà retirant els combatents estrangers de la zona de Burgos.

Acabada la sessió del Consell es va reunir com conferenciant l'lament pels passadissos els senyors Alvarez del Vayo i Bonnet. La conversa, segons pogué apreciar-se, es va desenvolupar en termes d'extrema cordialitat.

L'lord Halifax i el senyor Bonnet abandonen Ginebra aquesta mateixa nit i efectuen el viatge junts, per tal de tractar diversos assumptes d'interès per a llurs països respectius. — Fabra.

AVUI A LA CAMBRA FRANCESA ES PARLARA D'ESPANYA I DE L'OBERTURA DE LA FRONTERA

París, 16. — "El problema espanyol" — escriu l'oficiós senyor Luciani a "París Midi" — adquireix importància predominant i decidirà l'evolució de la situació exterior. "El partit radical-socialista" — afegix — ha pres la decisió de demanar al Govern un nou examen del problema del tancament de la frontera dels Pirineus, per tal de poder plantar cara a eventualitats inquietants.

El senyor Luciani, que ha estat favorable a Franco, escriu que "l'ofensiva franquista amb la participació de soldats i d'avions italians, justifica les majors preocupacions franceses".

"París Midi" i els altres diaris observen que "cal empenyer el Govern al Parlament perquè s'examinin de nou, d'acord amb Anglaterra, el problema de la no intervenció".

"Doncs reprendrà la Cambra el debat sobre política exterior en el qual vol estar present el ministre d'Afers Estrangers, Bonnet, qui s'afegirà a Ginebra aquesta nit cap a París. El debat serà dominat per un problema: Espanya i l'obertura de la frontera dels Pirineus.

Als cercles polítics es destaca que el senyor Berthod, ponent de política exterior en la reunió del Comitè Executiu del partit radical-socialista, s'entrevistà amb el cap del Govern abans de presentar la seva ponència a la seva resolució que, evidentment, fou aprovada pel president del Consell. Per altra part, als passadissos parlamentaris es confirma que l'opinió del cap del Govern respecte al problema espanyol no canvia de resolució vint anys pel Comitè Executiu, i que el senyor Daladier està decidit a obrir sense fer cap distinció que Roma tracti d'imposar. — A. E.

La premsa anglesa i la resistència de Catalunya

Londres, 16. — El corresponent del "Times" a Hendaya diu que en els dies difícils del 1936, quan l'Exèrcit franquista es llançava contra les porcs de Madrid, les autoritats, el Govern de la República i el poble de Catalunya

repeteixen la consigna de Madrid: "No passaran".

El corresponent del "News Chronicle" a Barcelona remarca la gran activitat i el gran patriotisme de totes les poblacions catalanes.

"El fet notable de la situació — escriu — és que el Govern, l'Exèrcit i el poble estan units en llur voluntat de continuar la lluita fins a l'últim extrem. El Govern desmentix la propaganda derrotista organitzada a l'estranger".

El corresponent del "Daily Herald" remarca la calma i la decisió del poble espanyol, i el corresponent del "Daily Telegraph" escriu que l'Exèrcit de

l'Ebre està preparat per a lluitar no

ve batalles.

El corresponent del "Daily Herald" a Barcelona remarca la inferioritat d'armament de l'Exèrcit republicà. El diari laborista afegix que "darrera els fanàtics navarresos i les tropes de xoc italianes van nombrosos tècnics alemanys que s'ocupen del transport, del telèfon, de la ràdio i de l'electricitat. Franco ha confiat a la Gestapo el control de la policia en la zona ocupada. Hitler ha enviat un dels seus lloctinents més segurs per ajudar Franco. El capità Heldorf, que tingué un paper tan important en les persecucions contra els jueus, ha obtingut, en premi, el comandament de la Gestapo a l'Espanya facciosa. — A. E.

Després de Roma

Mussolini haurà adquirit el compromís de

re-tar les tropes d'Espanya. Però quan?

Léon Blum diu que és per

mantenir tancada la frontera

francesa

La conferència Halifax-Bonnet a Ginebra

Ginebra, 16. — Ahir a la tarda va

arribar el ministre d'Afers Estrangers

Bonnet, el qual, després de conferenciar

amb Alphonse, ministre de França

a Berna, i amb el personal de la

delegació francesa, vislata en el seu ho-

el a lord Halifax, el qual el convidà

a dinar a fi d'assabentar-lo en detall

de les converses de Roma. Bonnet con-

ferencià demà amb diversos delegats

estrangers i tornarà a París a la tarda,

a fi d'assabentar el debat sobre política

internacional a la Cambra francesa. —

Fabra.

Ginebra, 16. — La conferència en-

tre lord Halifax i M. Bonnet i collabo-

radors, durà unes hores. Halifax donà

una referència completa de les

converses de Roma, afirmant que en

elles, i a part de la presència de sol-

dats italians a Espanya, es discutí

principalment la possibilitat d'execu-

ció integral de l'acord anglo-italià.

Mussolini adquirí el compromís de re-

tar totes les seves tropes d'Espanya,

prenent Chamberlain nota d'aquesta

declaració solenne per a repetir-la a

la Cambra dels Comuns. Mussolini no

formulà cap petició concreta, limi-

tant-se a indicar que la denúncia de

l'acord franco-italià significava un

ofertament d'obertura de negociacions

que, per desgràcia, França no havia

acceptat. En conclusió, no s'havia in-

teressat la mediació d'arbitratge d'An-

glaterra. Mussolini ha afirmat la seva

voluntat pacífica, la seva esperança

de millorament de les relacions econò-

miques i el seu desig de reducció

deis armaments. El viatge a Roma

ha tingut, sobretot, efectes psicolò-

gics, mostrant als dirigents italians

la identitat de política de totes

dues grans democràcies. — Fabra.

París, 16. — La premsa francesa

afegix més doncs a les converses del

senyor Bonnet i lord Halifax a Ginebra.

Segons les dades que el Govern italià ha

prés el compromís de no quedar-se a

Espanya després del tancament de la

frontera. A França ningú no creu en aque-

lla declaració. Adhuc "L'Epoque", entre

altres òrgans filofranquistes, aconsellen

de confiança al Govern.

Oficialment hom espera que el

senyor Chamberlain farà una declara-

ció a la Cambra dels Comuns per

tal de veure la reacció de l'opinió

anglesa.

L'ex-President del Consell, Léon

Blum, subratlla la declaració de

Mussolini relativa a la permanència

de les tropes italianes fins a la fi de

la guerra.

El senyor Blum recorda totes les

violències de la no-intervenció per

part d'Itàlia i subratlla la crítica pre-

tensió de Mussolini d'acusar França

de violar la no-intervenció. Blum es

pregunta si és homes han perdut la

raó i el bon sentit. Crítica la nota

publicada per l'agència Reuters, i de-

mant les declaracions de Mussolini, di-

ma als Govers angles i francesos,

a l'opinió francesa i anglesa, que no

reafirmen la seva intenció d'observar

un pla de no-intervenció burlat i vi-

olat fins a l'escàndol. — A. E.

París, 16. — Continuen els periòdics

parisiens ocupant-se extensament del

viatge del senyor Chamberlain a Roma

i cada redactor diplomàtic o corres-

ponent a la ciutat de Tiber aprecia les

coses segons la seva manera de veure

la qüestió. D'aquí ve la gran quan-

titat de parers i apreciacions apare-

guts aquests dies a la premsa fran-

cesa. Però d'una manera general s'a-

precia la coincidència sobre apreciar

que els desigs de Mussolini, les seves

esperances de coaccionar el primer

ministre anglès han fracassat, des del

moment que el senyor Chamberlain ha

editat a cap de les pressions exer-

cides amb referència als principals

extremes que constitueixen l'ordre del

dia de les converses.

Com hem dit altres vegades, Mus-

solini ha volgut obtenir avantatges a

fi d'ofertar-los com a contrapartida a

la liquidació d'altres assumptes.

Dels comentaris que ens ocupen cal

assenyalar l'enrobustiment de la po-

sició francesa. D'intervenció total a

les pretensions demostrades per Ità-

lia, en detriment de la unitat terri-

torial francesa, tant metropolitana com

colonial.

Un important discurs

de Mr. Attlee

«No es pot tenir fe en les

manifestacions de Mussolini

sobre els seus desigs

de pau»

Per tal de demostrar la fal·làcia de

Mussolini pel que respecta la realitat

de les seves intencions, l'ex-president

del Consell de Ministres Leon Blum,

escriu a "Le Populaire":

"Mussolini s'atreveix a reafirmar la

seua intenció d'executar el pla del Co-

mitè de No Intervenció de Londres,

quan des de fa sis mesos prohibeix a

Franco que doni el seu consentiment

a permetre també la seva aplicació

a, a pesar de la retirada efectiva

i controlada dels voluntaris de l'Exèr-

cit republicà, les divisions italianes són

regularment replegades, quan en aquest

mateix moment tot el món ha vist i

sap el paper que estan jugant en l'o-

fenensiva que es desenvolupa contra Ca-

talunya.

"S'atreveix a dir això. En el moment

actual la reafirmada intenció de Mus-

solini no pot tenir més que una sig-

nificació: el desig que continuï tan-

cada la frontera francesa, mentre ell

trameix a Espanya, d'una manera pù-

blica, les seves divisions, els seus ca-

nonos, i mentre proclama oficialment

que la guerra civil d'Espanya és la

seua guerra i que la victòria dels re-

bel·ls serà la seva victòria." — Fabra.

"SI EL GOVERN ANGLÉS

OBRES D'UNA MANERA LO-

GICA, EL PLA DE LA NO

INTERVENCIO HAURIA

D'ESSER ABANDONAT"

escriu Vernon Bartlett

Londres, 16. — En general els di-

aristes coincideixen en els seus comen-

taris en el viatge del senyor Cham-

berlain a Roma, en apreciar que no

s'han fet concessions de cap mena a

les pretensions de Mussolini.

"The Times" fa observar que l'a-

naada del primer ministre britànic a

Itàlia tingué per motiu principal el

posar-se en contacte personal amb el

Duce a fi d'establir un canvi d'im-

pressions, base de futures orientacions.

Vernon Bartlett escriu així al "New

Chronicle": "Hem de suposar que el

senyor Chamberlain ignorava els atacs

de la premsa italiana a França, quan

el "premier" declarà que estava con-

vençut de la bona fe i de la bona

voluntat que animaven els dirigents

italians".

Referint-se a les manifestacions de

Mussolini sobre l'actuació de les for-

ces regulars italianes en la guerra

d'Espanya, l'article de referència diu:

Després de la reunió d'ahir a Ginebra l'ano-

menat conflicte espanyol queda plantejat així:

A un costat: italians, alemanys, africans i uns

quants esclaus espanyols lluitant per l'hegemonia

feixista.

A l'altre: Els nescuts a la Península defen-

sant solidàriament la terra on vingueren al món.

LA PUBLICITAT

l'evacuació total de combatents estrangers de la zona de Burgos

El C. directiu del Partit Radical-Socialista francès

"Cal que el Govern vigili la situació creada a Espanya per la violació italiana dels compromisos internacionals"

Què resta de la no intervenció?, pregunta el ponent "Obrim la frontera?", criden els membres del Comitè

Un important discurs de M. Daladier

París, 16. — Per tal de donar el primer exemple d'unió, la reunió del Comitè directiu del partit radical-socialista se celebrà a porta tancada, i s'ocupà de la política interna del partit i de la qüestió de la disciplina en relació amb el vot dels diputats radicals contra el Govern.

El Comitè escoltà i ovarià els dos discursos del President del Consell, que, en to moderat i sense po-

lèmica, demanà la unitat nacional per a defensar França. El Comitè Executiu votà la confiança al sen-

yor Daladier respecte a la política exterior, i demanà als ministres que

examinin "d'una manera vigilant" la situació creada a Espanya per la viol-

lació italiana dels compromisos inter-

nacionals.

El ponent sobre política interna-

cional fou el senyor Berthod, ex-

ministre, el qual en presentar la se-

va ponència, s'expressà de la se-

güent manera en relació amb la si-

tuació espanyola: "Malgrat els com-

promisos presos en el Comitè de

Londres, es comprova que Itàlia ha

continuat i confirmat amb declara-

cions públiques l'ajut a Franco en

material i en soldats. La permanen-

cia d'Itàlia al territori espanyol, a

les Balears i a les costes del Marroc

és un greu perill contra les comu-

niquacions mediterrànies. El Comitè

del partit radical-socialista demana

al Govern que examini amb vigi-

lència aquesta situació.

El senyor Berthod, en descalde-

llar aquesta resolució, que fou apro-

uada, digué que "si es tractés només

d'expressar el seu sentiment envers

Espanya, la unanimitat de la confe-

rència respecte a la resolució era se-

gura. Ningú no pot negar-se a ex-

pressar la seva simpatia als republi-

cans espanyols que lluiten en con-